

RONNY EN HET GROTE SPINNENWEB

Anthonie Holslag
& Gidion van de Swaluw

Tekst: © Anthonie Holslag

Redactie en advies: Reynier Molenaar en Norma Montulet

Eindredactie: Francien Homan

Ontwerp omslag: © Sabine van Winsen

Illustraties binnenwerk en omslag: © Gidion van de Swaluw

Grafische vormgeving: Sabine van Winsen, De Grafische Keuken, Hilversum

Niets uit en van dit boek, of het nu gaat om grafisch werk of tekst, mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever worden hergebruikt, verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, fax, overtypen, opslag in een geautomatiseerd gegevensbestand of anderszins. Aanvragen voor toestemming of verdere informatie dienen te worden gericht aan uitgeverij BLOP te Hilversum, info@uitgeverijblop.nl.

ISBN/EAN : 978-90-818121-8-4

NUR-code: 200

[facebook.com/UITGEVERIJ](https://www.facebook.com/UITGEVERIJ)

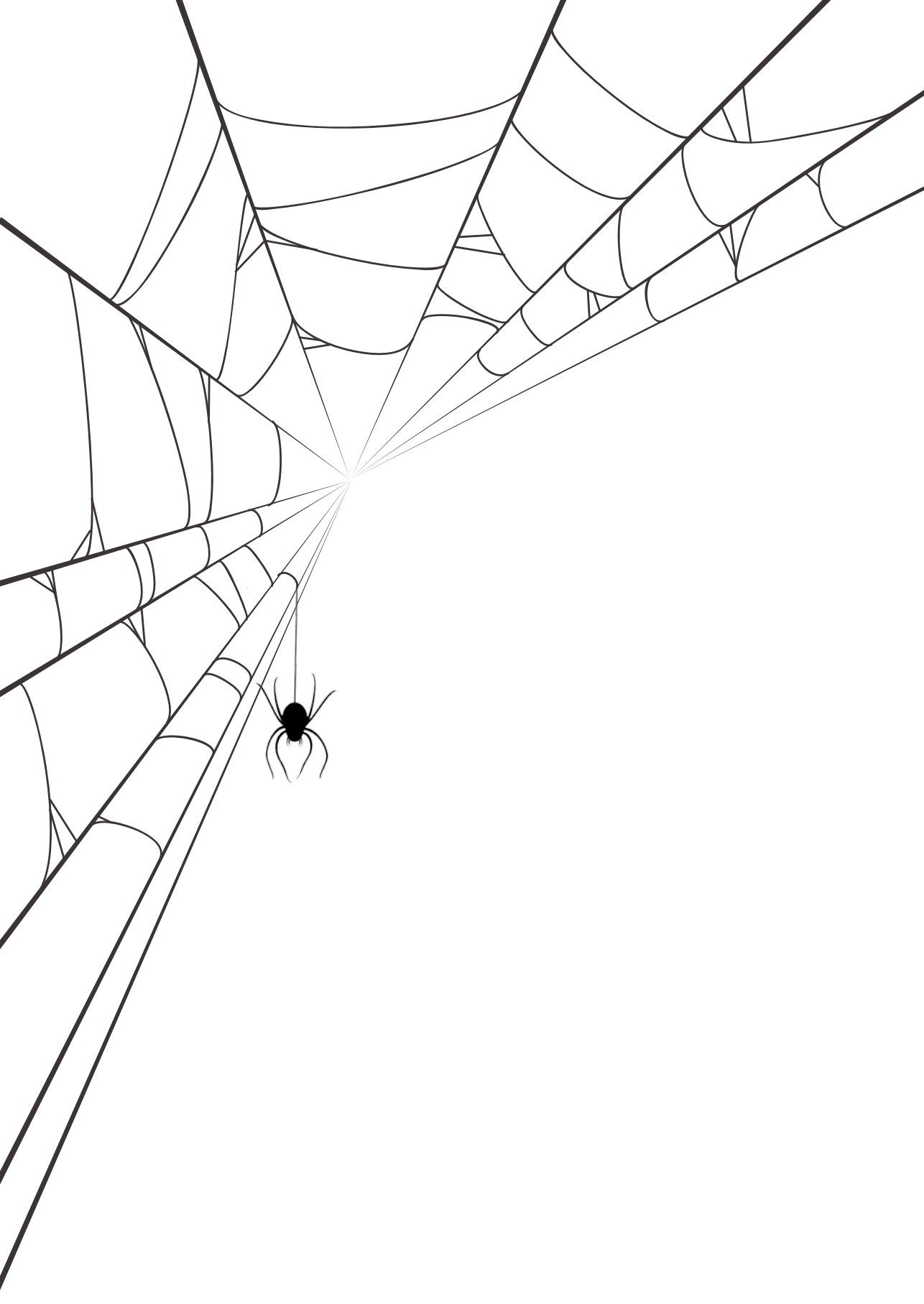
info@infoblop

Uitgeverij BLOP • Langestraat 25 • 1211 GS HILVERSUM

WWW.UITGEVERIJBLOP.NL

Jij weet het misschien niet maar er wonen wel duizenden spinnen om ons heen. Ze wonen in huizen, in bomen en sommige wonen zelfs onder de grond.

Iedere spin is anders. Iedere spin heeft zijn eigen kwaliteit, iets waar hij heel goed in is.

Er zijn spinnen die heel lang kunnen wachten en roerloos kunnen blijven staan en dan plotseling hun prooi verrassen. Er zijn spinnen die een kuil graven en wachten totdat er een prooi voorbijkomt. Ook zijn er spinnen die springen en zo hun prooi belagen.

Dit verhaal gaat echter over een ander soort spin. Een spin die je vaak buiten ziet. Bijvoorbeeld bij straatlantaarns en in bomen of struiken. Die vangt haar prooi met spinnenwebben. Vaak zie je dit soort spin als het avond is en het licht op hun spinnenweb schijnt. Of in de ochtend, als er dauw op de draden zit.

Soms zitten deze spinnen midden in hun spinnenweb. Op andere momenten hebben ze zich verscholen. Dan zie je ze weer niet.

De spin waar dit verhaal over gaat is een bosspin. Hij heet Ronny. Ronny is klein en zwart en hij heeft hele grote ogen. Omdat hij een bosspin is, woont hij in een groot bos. Daar maken de bosspinnen spinnenwebben tussen takken en bladeren.

Ronny zal nooit bijten; hij is ongevaarlijk voor mensen. Hij heeft ook geen kruis op zijn rug. Ronny is een gewone spin, hij oogt rond en vriendelijk: meestal glimlacht hij.

Het is een aardige spin. Een spin die niemand pijn doet.

2

Toen Ronny op een nacht werd geboren, had hij ineens negenenveertig zusjes en broertjes. Terwijl Ronny opgroeide, bleek hij de kleinste van allemaal. Zijn broertjes en zusjes vonden dat maar raar. Ze plaagden hem en zeiden: 'Kijk eens hoe klein Ronny is! Hij is veel te klein om een bosspin te zijn. Ha, ha, piepkleine Ronny!'

Ronny werd daar soms verlegen en bedroefd van. Dan verschool hij zich achter de poten van zijn moeder. Soms moest hij zelfs huilen.

'Nou, nou,' zei zijn mama. 'Maak je niet druk over je broertjes en zusjes. Op een dag zul jij boven al je zusjes en broertjes uitsteken. Dan zul je het grootste web maken van het hele bos. Wacht maar!' Ze zei dit om Ronny te troosten. En het hielp. Het zorgde ervoor dat Ronny ophield met huilen, dat hij zijn tranen droogde en hoopvol naar zijn moeder opkeek.

'Echt?' vroeg hij dan.

'Echt,' antwoordde ze.

Zo kwam het dat Ronny niet zo bedroefd meer was. Hij geloofde inderdaad dat hij op een dag het grootste web zou maken dat de wereld ooit had gezien. Als hij daarin zou slagen dan zou iedereen zijn web bewonderen. Dan zou men weten hoe groot en sterk hij eigenlijk was. Dat was wat Ronny niet alleen aan zichzelf beloofde, maar ook aan de maan, die iedere avond en nacht op hun boom scheen.

De maan is heel belangrijk voor bosspinnen. Het licht van de maan laat hun spinnenweb zilverkleurig schitteren. De maan is zoiets groots, ronds en moois, dat alle spinnen er met verwondering naar kijken. Sommige bosspinnen zien een gezicht in de maan, anderen geloven zelfs dat hij kan praten. Ronny sprak wel eens tegen de maan, bijvoorbeeld als zijn broertjes en zusjes sliepen. Ook al wist hij dat de maan niets terug zou zeggen. Maar hij kon wel luisteren, vooral als hij verdrietig was. Dan was het alsof de kraters van de maan een gezicht lieten zien dat naar hem lachte. Dat gaf hem hoop.

Hij zou een web bouwen.

Hij zou een beroemde bosspin worden.

Dat wist hij zeker, want de maan was het met hem eens.

‘O, als ik ooit een web kon maken tussen de aarde en de maan in!’ dacht Ronny, ‘dan kon ik hem bedanken...’

3

Vergis je niet, een spinnenleven is niet makkelijk. Als jij een spin op je balkon of muur ziet, vind je die misschien eng. Maar een spin vindt jou nog véél en véél enger.

Niet alleen mensen, trouwens. Er zijn ook enorm veel dieren waar spinnen bang voor zijn. Sommige dieren willen hen opeten. Vogels bijvoorbeeld. Of katten. Of vissen (als je een waterspin bent). Een spin moet altijd heel goed oppassen. Hij kruipt, wacht, kruipt, wacht, enzovoort. Pas als hij zeker weet dat de weg veilig is, kruipt hij die snel over.

Dat deed Ronny ook. Het was het eerste wat hij van zijn moeder leerde. Zijn moeder zei altijd: 'Kijk omhoog. Kijk goed om je heen.' En dat deed hij, altijd! Als hij onder een blad vandaan kwam, keek hij eerst of er een vogel te zien was. Als er geen vogel was, en ook geen kat of een ander eng dier, dan rende hij snel naar het volgende blad.

4

Op een goede dag moest hij van zijn moeder iets heel moeilijks leren. Je weet vast hoe dat gaat. Als iets moeilijk lijkt, heb je geen zin om het te leren. Dan vind je dat naar om te doen. Maar als je het eenmaal kunt, weet je niet meer van ophouden. Dan ben je superblij dat je het geprobeerd hebt.

Ronny moest leren om tussen bladeren te zwieren. Dat vond hij eng. Toch moest hij dit doen, omdat het de eerste stap was om een web te maken. Bij een web moest je tussen bladeren zwieren en met je spinnendraad schieten.

Terwijl zijn broertjes en zusjes over de takken en bladeren renden en met hun spinnendraad van blad naar blad zwierden, bleef Ronny alleen rennen. Hij vond het veel te eng om te zwieren. Hij keek voortdurend naar boven, naar de vogels. Hij wilde er zeker van zijn dat de kust veilig was. Stel je voor dat een vogel naar beneden zou duiken en hem uit de lucht zou graaien? Brr, hij moest er niet aan denken. Of wat als hij naar een blad zwierde en dan doel miste? Dan zou hij zomaar op de grond vallen. Dat zou hem zeker pijn doen.

Zijn moeder keek hem streng aan. 'Als jij het allergrootste spinnenweb wil bouwen, dan moet je hier beginnen met leren,' zei ze. 'Je schiet je draad, raakt het blad en laat je pootjes los. Zo maak je een draad voor een web.'